

QUÈ REGALEM?

Hi ha un cartell que fa la següent invitació: « Regale llibros ». Nosaltres ens adherim fervorosament a la invitació. I ho remarquem precisament ara, temps de regals, per excel·lència. El regal — que es fa o es demana — pot tenir una doble finalitat: la de la pura ostentació o bé la de la utilitat. I, en aquest darrer aspecte, hem de deixar sempre un lloc eminent per al regal que, com a utilitat noble, té la d'enriquir el nostre esperit. I aquesta funció d'enriquiment espiritual el llibre pot fer-la.

Com que estem convençuts de la necessitat que, a casa nostra, tenim de que el llibre es difongui, arribi abundantment a les llars i sigui incorporat personalment per lectors cada dia més nombrosos, avui, quan el temps dels regals s'apropa, nosaltres donem aquesta pàgina com a guió, on uns quants llibres actuals hi troben cabuda en el que voldríem fos autèntica funció de servei a aquells qui ens llegeixen. — V.

Acció comú vers Déu de L. J. Llobet

Aquest és un llibre que ha nascut d'una fonda experiència vital. Més ben dit, que s'ha anat fent al ritme de la vida. El P. Lluís Josep Lebre, des d'anys dedicat als problemes socials i als de l'apostolat entre el món obrer, és un sacerdot francès fortament inscrit en la dura problemàtica que l'acció apostòlica troba en l'ambient treballador. Però, tot treballant, lluitant i vivint en aquesta dura problemàtica i amb contacte estret amb homes i institucions, el P. Lebre s'atura a pensar, a meditar i a prendre notes. I les seves notes, fetes sobre la marxa, amb la sola connexió que els dona la unitat de la realitat i de l'ideal religiós viscut intensament, integren aquest llibre. El llibre que un home d'acció ens ofereix, calent de vida, de donació als homes que lluiten i amb els quals, al mateix temps, lluita el P. Lebre. Des del retrat d'un sindicalista marxista, fins a l'oració quan el cos ja no pot més; des de la contemplació de les realitats vives, fins a les exigències d'una vivència constant en Déu per a millor servir els germans, a tots els germans, el llibre del P. Lebre ens en dona testimoni. El llibre — llibre pel tamany, però de cap manera pel contingut — ofereix al lector una successió de temes, breus però densos, on s'hi troben reflexions interessants en les quals la concreció del detall viscut es transforma, sempre vàlidament, en normativa general per a l'home que, per exigència del Crist a qui diu que serveix, no pot refusar l'acció impulsada per Déu i per l'amor — no pas platònic, sinó real i amb totes les conseqüències — per als germans. — V.

El Crist de nou crucificat de Nikoz Kazantzaki

La interessant col·lecció « Club dels Nov·l·listes » en la seva segona època acaba de publicar la versió catalana feta per Joan Sales, d'aquesta obra que, segons bona part de la crítica universal, és considerada « la millor novel·la del nostre segle ». L'autor, mort l'any 1957, havia nascut a l'illa de Creta, igual que el nostre Greco. Entre la seva producció cal destacar « La darrera temptació », « Llibertat o mort » i « Alexis Zorba, el grec ». Fou així mateix un autèntic poeta èpic i tràgic, com els seus avantpassats clàssics grecs. Thomas Mann; el gran novel·lista, no dubtava en comparar Kazantzaki amb els mestres de l'epopeia antiga. Kazantzaki, Premi Universal de la Pou. any 1956, fou un enamorat de la humanitat sofrent i, per això, els seus personatges tenen una intensitat vital i un profund sentiment de fe, i en els problemes que planteja, socials i filosòfics de la nostra època, hi batega un remarcament cristià. D'aquesta novel·la, de la qual publicarem un article en el nostre número 425, el director nord-americà, d'ascendència russa, Jules Dassin, ha fet una bona pel·lícula que porta per títol « Aquell que ha de morir », realitzada a la mateixa illa de Creta. — M.

DIARI, d'Anna Frank

Dins la col·lecció « Biblioteca Selecta » ha aparegut la versió catalana d'aquesta famosa obra, feta per Ramon Folch i Camarasa. Ell mateix ens diu, en una nota que encapçala l'edició: « L'autor de la present traducció no ha cregut oportú de fer gala de refinaments de lèxic o de construcció gramatical. Li ha semblat, des del primer moment, que calia adaptar-se a la mentalitat d'Anna Frank, dels seus catorze anys escassos, tant excepcionalment dotats com vulgues, però infantívols, al capdavall ». I aquesta fidelitat al lèxic i la mentalitat de l'autora, dona un major relleu i al·licient a aquesta versió a la nostra llengua del cèlebre « Diari » que ha traspassat totes les fronteres (les versions i traduccions a tots els idiomes són incomputables) i que s'ha adaptat, amb força d'èxit, al teatre i al cinema. Tant de l'autora com de la versió escènica, publicarem un comentari en el nostre número 436. — M.

Sobre el amor y la gracia de Henri Caffarel

Editada per Euramèrica, aquesta obra hauria de constituir el llibre bàsic de meditació conjugal dels nostres matrimonis. Els problemes de l'amor en la llar, les

seves petites virtuts, troben en Henri Caffarel — dirigent espiritual d'equips de matrimonis a França — un analitzador intel·ligent, comprensiu i encertat. Quan tantes vulgaritats i superficialitats es diuen i es llegeixen sobre el matrimoni, el llibre de H. Caffarel dona testimoni de com és una realitat el descobriment meravellós que els nostres dies estan fent en la profunda teologia del matrimoni. — V

Historia Social y Económica de España y América

dirigida por J. Vicens Vives

Cinc volums, de més de cinc centes pàgines cada un, en edició magnífica i abundància de documentació fotogràfica, formen aquesta obra monumental, realitzada sota la direcció del catedràtic barceloní J. Vicens Vives, redactada per un grup d'especialistes, i editada per Teide. Responent a les noves exigències metodològiques en el camp de la història, l'obra ens presenta el reflexe de la vida de l'home comú a través dels segles. Els seus problemes, les seves diversions, la seva mentalitat segons la classe social, el seu salari, la seva vida familiar... Una manera nova de revisar el pas de l'home damunt la terra ens és donat amb abundor de dades. Els reis, els grans combats dels llibres clàssics, s'esborren davant de l'home desconegut però que, en realitat, teixeix la història. — V.

Centre d'Estudis de l'Associació Cultural

Ponències, curs 1952-53

Ací hi escauria la dita de val més tardí que mai.

En un volum de 127 pàgines, editat per Aries de Barcelona, el Centre d'Estudis de l'Associació Cultural ha publicat les ponències llegides a les sessions plenàries celebrades durant el curs 1952-53, en el qual s'iniciaren les activitats del Centre.

Encapçalen el llibre unes paraules de presentació del Director Dr. Pius Canals, que ens diu que és « la primera part d'una col·lecció de volums anyals » i « el primer pas d'una cursa brillant que, fe del treball dels estudiosos del nostre país i deixi constància de les inquietuds científiques, artístiques i literàries dels nostres més preparats ciutadans ». Per la nostra part, només hi afegiríem: « amén ».

El volum conté els següents treballs: « De geografia agrària de la comarca del Maresme », per Salvador Llobet i Reverter; « Enrique Ibsen: su vida i su obra », per José Oriol Montaña i Tuset; « El Parque Municipal », per Antoni Jonch Caspiner.

(Continúa en pág. siguiente)